

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 17 lutego 2015 r.

Sąd Rejonowy w Kędzierzynie-Koźlu Wydział III Rodzinny i Nieletnich w składzie:

Przewodniczący: Sędzia Sądu Rejonowego Maciej Bainczyk

Protokolant: starszy sekretarz sądowy Aneta Wcisło

po rozpoznaniu w dniu 17 lutego 2015 r. w Kędzierzynie – Koźlu

na rozprawie

sprawy z powództwa małoletniej M. K. (1) reprezentowanej przez A. R. (1)

przeciwko M. K. (2)

o podwyższenie alimentów

1. zasądza od pozwanego M. K. (2) na rzecz małoletniej powódki M. K. (1) ur. (...) r. alimenty w kwocie po 700 zł (siedemset złotych) miesięcznie, płatne z góry do rąk przedstawicielki małoletniej powódki A. R. (1) do dnia 10 każdego miesiąca wraz z ustawowymi odsetkami w razie opóźnienia w płatności którejkolwiek z rat, poczynając od dnia 10 stycznia 2014 r., a to w miejsce alimentów zasądzonych wyrokiem Sądu Rejonowego w Kędzierzynie-Koźlu z dnia 3 marca 2010 r. w sprawie RIIC 371/09,
2. w pozostałym zakresie powództwo oddala,
3. zasądza od pozwanego na rzecz Kancelarii Adwokackiej adw. M. S. kwotę 600 (sześćset) złotych tytułem zwrotu kosztów postępowania,
4. nakazuje ściągnąć od pozwanego M. K. (2) na rzecz Skarbu Państwa (kasa tutejszego Sądu) kwotę 180 (sto osiemdziesiąt) złotych tytułem należnej opłaty sądowej oraz 6 zł (sześć złotych) za klauzulę wykonalności,
5. odstępuje od obciążenia powódki kosztami oddalonego powództwa, które w tej części poniesie Skarb Państwa,
6. wyrokowi w pkt 1 nadaje rygor natychmiastowej wykonalności.

Sygn. akt III RC 9/14

UZASADNIENIE

Matka małoletniej powódki M. K. (1), A. R. (1), wносиła o podwyższenie alimentów z kwoty po 400 zł miesięcznie do kwoty po 1.000 zł miesięcznie, poczynając od dnia wytoczenia powództwa. W uzasadnieniu pozwu podniosła, że potrzeby małoletniej uprawnionej do alimentów istotnie zwiększyły się, a nadto nastąpił wzrost dochodów pozwanego. Wskazała, że małoletnia uczęszcza do II klasy technikum, z uwagi na zbliżający się egzamin maturalny i zawodowy wskazane są dodatkowe korepetycje z matematyki i języka angielskiego. Jest w okresie dojrzewania, zwiększają się jej potrzeby osobiste i wskazane jest zaspokajanie potrzeb duchowych i kulturalnych, poprzez wyjścia do kina i na koncerty.

Jednocześnie pozwany pracuje w Anglii, gdzie osiąga znaczne dochody i nie bierze aktywnego udziału w wychowaniu córki.

Pozwany wnosił o oddalenie powództwa w całości podnosząc, iż powrócił do kraju, nie ma obecnie żadnych dochodów i trudno oszacować mu realne możliwości zarobkowe.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Wyrokiem Sądu Rejonowego w Kędzierzynie-Koźlu z dnia 3 marca 2010 r. w sprawie RIIC 371/09 M. K. (2) został zobowiązany do łożenia kwot po 400 zł miesięcznie tytułem alimentów na rzecz małoletniej M. K. (1). W postępowaniu tym matka małoletniej domagała się zasądzenia alimentów po 600 zł miesięcznie, a przebywający wówczas w Anglii pozwany zaproponował świadczenia na poziomie 400 zł miesięcznie, co zostało zaakceptowane przez stronę powodową.

Małoletnia M. miała 12 lat i uczęszczała do 6 klasy szkoły podstawowej, a jej koszty utrzymania matka szacowała na kwotę 600 zł miesięcznie. Matka małoletniej wychowywała 2-miesięczną córkę i była na urlopie macierzyńskim, a jej źródłem dochodu była działalność gospodarcza przynosząca w kwietniu 2009 r. dochód 1.760,69 zł, w maju 2009 r. – 3.823,82 zł, a w czerwcu 2009 r. – 546,33 zł.

Dowód:

- wyrok Sądu Rejonowego w Kędzierzynie-Koźlu w sprawie RIIC 371/10 w aktach na k. 37,
- pozew w sprawie RIIC 371/10 w aktach na k. 2,
- deklaracja PIT w sprawie RIIC 371/09 w aktach na k. 4,
- odpowiedź na pozew w sprawie RIIC 371/09 w aktach na k. 33,
- zeznanie powódki A. K. w sprawie RIIC 371/09 na k.36,

A. R. (1) od 7 lat pozostaje w nieformalnym związku z J. S., z którego to związku urodziła się córka L., mająca obecnie lat 5. Rodzina mieszka na parterze domu należącego w połowie do A. R. (1), gdzie opał kosztuje 2.000 zł na sezon, opłata za prąd wynosi 200 zł miesięcznie, a opłata za gaz – około 100 zł miesięcznie. Poza dwiema córkami w gospodarstwie domowym zamieszkuje także 14-letni syn J. Ł. – na którego wypłacane są przez matkę alimenty po 400 zł miesięcznie.

A. R. (1) jest zatrudniona w wymiarze ¼ etatu jako referent i zarabia netto po 362 zł miesięcznie, a w jej przekonaniu podjęcie pracy w większym wymiarze nie jest możliwe wobec konieczności zapewnienia pieczy trójce dzieci. Partner powódki pracuje dorywczo w branży budowlanej i zarabia miesięcznie 3.000-3.500 zł.

Małoletnia M. ma 17 lat i uczęszcza do II klasy technikum. Koszty utrzymania małoletniej matka szacuje na kwoty 800-1.000 zł miesięcznie, gdzie koszty wyżywienia to suma 400 zł miesięcznie, środki czystości i higieny – 200 zł, odzież 200-300 zł miesięcznie, a sezonowo dochodzą do 800 zł. Małoletnia leczy się dermatologicznie, przez trzy miesiące koszty zakupu leków to suma 200 zł, a wizyty lekarskie – 150 zł. Dojazdy do szkoły komunikacją miejską kosztują miesięcznie 55 zł, a koszt doładowania telefonu – 50 zł miesięcznie. Korepetycje dotychczas kosztowały po 100 zł miesięcznie.

Dowód:

- zaświadczenie o zarobkach A. R. k. 5, 97,
- kopie dowodów zakupu odzieży i obuwia oraz bilety mzk i doładowania telefonu k. 21-26, 106,
- kopia faktury za zakup komputera k. 107,

-kopie dowodów wpłat za energię elektryczną k. 108,

-historia płatności za gaz k. 109,

-kopia rachunku za zakup opału k. 113-114,

-zeznania powódki A. R. k. 117-118,

Pozwany M. K. (2) przez ostatnie 9 lat mieszkał i pracował w Wielkiej Brytanii. Ostatnio był zatrudniony jako kierowca ciężarówki i zarabiał około 400 £ tygodniowo. Nie ponosił kosztów związanych z potrzebami mieszkaniowymi, bo dom należał do jego szefa, a po opłaceniu kosztów wyżywienia i odzieży pozwany był w stanie odłożyć do 1.200 £ miesięcznie.

Pozwany nie odkładał pieniędzy, tylko przeznaczył je na remont swojego mieszkania w K.o powierzchni 37m², które wynajmuje i uzyskuje dochód po 700 zł miesięcznie.

Pozwany przyjechał w grudniu 2014 r. do Polski z zamiarem pozostania tu na stałe. Dnia (...)zawarł związek małżeński z kobietą, którą poznał dwa lata wcześniej. Mieszka wraz z żoną i jej 11-letnim synem w C.. Żona pozwanego jest policjantką, zarabia około 3.000 zł miesięcznie i pokrywa koszty utrzymania mieszkania. Jest wdową, a jej syna otrzymuje po zmarłym ojcu rentę. Pozwany jest zarejestrowany jako bezrobotny i zamierza rozpocząć własną działalność gospodarczą w branży produkcji ogrodzeń, w której pracował w Anglii. Pozwany nie jest zainteresowany pracą kierowcy w Polsce, bo dochody wynoszą około 2.000 zł miesięcznie, a koszty utrzymania w trasie to sumy rzędu 1.000 zł. Pozwany odbył z żoną podróż poślubną na D. a wyjazd otrzymał w prezencie ślubnym.

Pozwany płaci alimenty po 400 zł miesięcznie, przekazuje córce kieszonkowe po 100 zł miesięcznie oraz doładowuje telefon po 50 zł. Latem w zeszłym roku pozwany kupił córce buty za 300 zł, sfinansował też wyjazd dziecka do W., dwa lata temu po raz ostatni zabrał córkę na wakacje.

Dowód:

-kopia zaświadczenia Powiatowego Urzędu Pracy w C. k. 115,

-kopia decyzji Prezydenta Miasta C. k. 116,

-zeznania pozwanego M. K. k. 118.

Sąd zważył co następuje:

Powództwo w części zasługiwało na uwzględnienie.

Żądanie zmiany wysokości należnych alimentów swoją podstawę znajduje w treści art. 138 kodeksu rodzinnego i opiekuńczego (zwany dalej: k.r.o.), który mówi, iż w razie zmiany stosunków można żądać zmiany orzeczenia dotyczącego obowiązku alimentacyjnego. Stąd też dla rozstrzygnięcia niniejszej sprawy należało odnieść uzasadnione potrzeby małoletniej uprawnionej oraz możliwości zarobkowe i finansowe pozwanego istniejące w chwili obecnej do potrzeb małoletniej i możliwości alimentacyjnych zobowiązanego w momencie zapadania poprzedniego rozstrzygnięcia dotyczącego alimentów.

W ocenie sądu ustalenia faktyczne dotyczące strony powodowej pozwalały przyjąć, że usprawiedliwione wydatki na zaspokojenie potrzeb powódki rzeczywiście istotnie wzrosły. Zaznaczyć należy, że już sam fakt upływu czasu niemal 5 lat od chwili poprzedniego ustalenia świadczeń alimentacyjnych oraz podjęcia przez dziecko nauki szkolnej na poziomie szkoły średniej - technikum, przy uwzględnienia osiągnięcia przez uprawnioną wieku 17 lat i poziomu rozwoju psychofizycznego osoby dorosłej wskazywały, że stanowisko pozwu wskazujące na coraz większe potrzeby powódki, należało, co do zasady, uznać za usprawiedliwione. W szczególności dotyczy to wzrostu wydatków na wyżywienie i odzież oraz kosmetyki i środki higieny, leki i wizyty lekarskie, dojazdy do szkoły oraz telefon komórkowy,

środki gdzie łączny wzrost kosztów, posiłkując się zasadami doświadczenia życiowego, oszacowano na sumę 350 zł miesięcznie, zaś koszt zajęć dodatkowych (korepetycji) przyjęto, zgodnie ze stanowiskiem powódki, na sumę 100 zł miesięcznie. Dlatego też za łączną kwotę wzrostu usprawiedliwionych wydatków przyjęto sumę 450 zł miesięcznie.

Badając dalej sytuację strony powodowej sąd przyjął, że potencjalne możliwości zarobkowe powódki A. R. (1) są zdecydowanie wyższe niż osiągany przez nią dochód netto po 362,42 zł miesięcznie, bowiem ciężar wychowania dwójki własnych dzieci w wieku 17 i 5 lat oraz dziecka partnera w wieku 14 lat na pewno jest znaczny, jednak duża samodzielność starszych dzieci i osiągnięcie niebawem wieku szkolnego przez najmłodszą córkę daje powódce, zdaniem sądu, realne możliwości uzyskania zatrudnienia w wymiarze co najmniej $\frac{3}{4}$ etatu i dochodu netto rzędu 1.100 zł miesięcznie.

Pozostałe nowe okoliczności osobiste dotyczące sytuacji zobowiązanych do alimentacji rodziców małoletniej powódki sąd w rozważaniach pominął, bowiem miały one charakter symetryczny: każdy z rodziców dziecka jest w nowym związku i mieszka z nowym partnerem i jego dzieckiem, zaś dochody partnerów stron są porównywalne i wynoszą około 3.000 zł miesięcznie.

Niezależnie od tych ustaleń stwierdzić należało, że sytuacja zarobkowa i finansowa pozwanego jest zdecydowanie lepsza od sytuacji matki małoletniej powódki, a ponieważ jego udział w osobistych staraniach o utrzymanie i wychowanie uprawnionego (art. 135 § 2 k.r.o.) był dotychczas znikomy, zasadne było obciążenie pozwanego większą częścią kwoty, o jaką wzrosły wydatki na utrzymanie powódki. Wskazać należy, że do grudnia 2014 r. pozwany, będąc zatrudniony od 9 lat na terenie Wielkiej Brytanii, zarabiał miesięcznie kwoty rzędu 1.600 £ miesięcznie, co odpowiada kwocie 9.040 zł (przy średnim kursie NBP z dnia 17 lutego 2015 r. wynoszącym 1 £ = 5,65 zł), a jego sytuacja życiowa pozwalała na odłożenie co miesiąc kwoty 1.200 £, czyli około 6.780 zł miesięcznie. Dodatkowo pozwany uzyskiwał i uzyskuje nadal dochody z wynajęcia mieszkania w K., które wynoszą - po odliczeniu kosztów utrzymania lokalu - 700 zł miesięcznie. Taka nadzwyczaj dobra sytuacja materialna pozwanego w konfrontacji z istotnym wzrostem kosztów utrzymania małoletniej dawała, w przekonaniu sądu, podstawę do zwiększenia kwoty należnych od pozwanego świadczeń alimentacyjnych o kwotę 300 zł miesięcznie, do łącznego poziomu świadczeń po 700 zł miesięcznie. Jednocześnie zmiana sytuacji dochodowej pozwanego obecnie, w związku z jego powrotem do kraju, nie miała, w ocenie sądu, zasadniczego wpływu na wysokość możliwości alimentacyjnych strony. Analizując bowiem jej sytuację zarobkową i materialną w pierwszej kolejności należało zaznaczyć, że możliwości zarobkowe pozwanego nie są w pełni wykorzystywane. Należy bowiem podkreślić, iż zarobkowe i majątkowe możliwości dłużnika alimentacyjnego określają zarobki i dochody, jakie uzyskiwałby przy pełnym wykorzystaniu swych sił fizycznych i zdolności umysłowych, nie zaś rzeczywiste zarobki i dochody (tak: Sąd Najwyższy w uchwale Pełnego Składu Izby Cywilnej i Administracyjnej Sądu Najwyższego z dnia 16 grudnia 1987 r. w sprawie III CZP 91/86 - publ. OSNP 1988, nr 4, poz. 42.). Dlatego też sąd, ustalając kwotę należnych alimentów, nie pozostaje związany poziomem faktycznie uzyskiwanego przez pozwanego wynagrodzenia, lecz ma na uwadze wysokość zarobków, jakie pozwany mógłby potencjalnie osiągać. Zaznaczyć przy tym należy, że już sam uzyskiwany przez pozwanego dochód z wynajmu mieszkania w wysokości 700 zł miesięcznie pozwoli na zaspokojenie w całości świadczeń alimentacyjnych. Jak nadto wynika z zeznań pozwanego ma on obecnie możliwość uzyskiwania dochodu z pracy zarobkowej rzędu 2.000 zł miesięcznie (takie propozycje pracy znalazł pozwany), ale taka kwota nie odpowiada jego aspiracjom i pozwany zamierza niebawem podjąć działalność gospodarczą. W ocenie sądu faktyczne możliwości uzyskiwania dochodu przez pozwanego faktycznie są wyższe niż wskazane wyżej sumy, bowiem jest on osobą przedsiębiorczą, zdeterminowaną, ma dobry zawód, niezwykle bogate doświadczenie zawodowe, zna realia pracy na rynku europejskim i prawdopodobnie posługuje się sprawnie co najmniej językiem obcym. Stąd też, niezależnie od zamierzeń zawodowych pozwanego, jego potencjalne możliwości zarobkowe należało określić ostrożnie na poziomie co najmniej 3.000 zł miesięcznie, która to kwota z powodzeniem pozwala na realizację świadczeń alimentacyjnych w ustalonej przez sąd wysokości.

Zauważyć przy tym należało, że nie można odmówić pozwanemu prawa do swobodnego wyboru miejsca zamieszkania i zatrudnienia, jednak, niezależnie, od osobistych motywacji stojących ze wyborem przez pozwanego powrotu do Polski po wieloletnim pobycie za granicą, jego decyzja o porzuceniu dochodów rzędu 9.000 zł miesięcznie winna

być oceniania przede wszystkim w kontekście brzmienia przepisu art. 136 k.r.o. Przepis ten wskazuje, iż przy ustalaniu zakresu świadczeń alimentacyjnych nie uwzględnia się zmiany zatrudnienia na mniej zyskowne w ciągu ostatnich trzech lat przed sądowym dochodzeniem świadczeń alimentacyjnych przez osobę do takich świadczeń już zobowiązaną, a zatem faktyczne ograniczenie dochodów pozwanego po jego powrocie z Wielkiej Brytanii nie może mieć wpływu na określenie poziomu obowiązku alimentacyjnego.

Z tych względów stanowisko pozwanego, iż nie ma on możliwości podwyższenia świadczeń alimentacyjnych z uwagi na brak dochodów, należało uznać za bezzasadne, a alimenty podwyższono do kwot po 700 zł od dnia wytoczenia powództwa.

W pozostałej części powództwo oddalono jako niezasadne.

Na podstawie art. 98 k.p.c. od pozwanego zasądzono na rzecz Skarbu Państwa należne koszty sądowe, odstępując od obciążania powódki kosztami związanymi z żądaniem oddalonym, wobec jej ograniczonych możliwości finansowych, na podstawie art. 102 k.p.c.

Zaś z mocy art. 333 § 1 pkt 1 k.p.c. wyrokowi w punkcie zasądzającym alimenty nadano rygor natychmiastowej wykonalności.

Jednocześnie na podstawie art. 98 k.p.c. oraz § 7 ust. 4 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej z urzędu od pozwanego jako strony przegrywającej zasądzono na rzecz powódki kwotę 600 zł tytułem zwrotu kosztów wynagrodzenia adwokata.

ZARZĄDZENIE

1. odnotować uzasadnienie,
2. odpis wyroku wraz z uzasadnieniem doręczyć pozwanemu,
3. kal. 14 dni.

K., dnia 13 marca 2015 r.